Karikatür

— GÜLÜ SEVEN DİKENİNE KATLANMALI!

— Kocam, yemek pişirmesini öğrenirsen sana bir sürpriz yapacağım, dedi.
— Ne sürprizi yaptı?
— Aşçı kadını savdı!..

SORA SORA

Küçük Mustafa ders çalışıyor, babası da köşesinde kahve içiyordu. Bir aralık Mustafa sordu:

— Baba, elektrik nedir?

— Elektrik?.. Elektrik, şey!.. Elektrik?... Vallahi ben de bilmiyorum oğlum..

Mustafa boynunu büktü, tekrar çalışmağa koyuldu. Bir zaman sonra tekrar seslendi:

— Baba!

— Ne var?.

— Gök gürültüsü neden olur?

— Gök gürültüsü mü?..

— Evet..

— Gök gürültüsü?.. Göü gürültüsü?.. Şey!... Doğrusu ben de bilmiyorum.

Çocuk tekrar ders çalışmağa başladı. Biraz sonra tekrar:

— Baba!

Diye bağırdı. Belli ki bir şey soracaktı. Fakat nedense vazgeçti.

— Ne var oğlum?.

— Hiç!.

— Bir şey soracaktın galiba?!

— Evet ama vazgeçtim.

— Yoo... Öyle pısırıklık etme! Sor oğlum sor!. Ben hayatta bütün öğrendiklerimi sora sora öğrendim...

ANKARAYA MEKTUP

Bu ene İstanbulun yazı, denebilir ki, baharsız geldi. Yani, soğuklardan birdenbire sıcaklara çıktık. Vakıa İstanbulun kendine mahus rutubeti ve yağan yağmurların fışkırttığı yeşil tabiat terü taze... Fakat sıcak da oldukça şiddetli...

Her mevsim sevilir. Çünkü hepsinin de hususî güzellikleri vardır. Fakat, insanlar tabiatlerine göre bu hususiyetleri benimsiyerek herkes bir mevsimi ötekilerden üstün tutar. Buna rağmen, ilkbahar, diğer mevsimler içinde en ziyade sevilenidir.

Şöylece bu sevgiyi insan çağlarına da tatbik ederek düşünürsek, elbette ki insan denilen mahlûkun körpe iken daha ziyade sevgiye lâyık ve aşka salih olduğu görülür.

Evet İstanbul şimdi bu tazelik çağında. Ona tabiatın verdiği üstün güzelliği de hesaba katınca insanın :

Görmemek yektir görüp divane olmaktan seni

Diyeceği geliyor. Hattâ diyor. Çünkü güzel güzel ama, her güzel gibi de çok masraflı, şu pahalı devirde can dayanmıyor. Şöyle bir köşeye oturup da onu doya doya seyretmek için bile, nakil vasıtaları paraları başta olmak üzere bir sürü para sarfetmek lâzım geliyor.

Hoş İstanbulda oturanlardan pek çoğu zaten İstanbulun bu güzelliklerinden istifade edemezler ki... Dışarıda iken:

— Ah bir İstanbula gitsem durmadan her gün bir köşesini gezeceğim.

Diye verilen kararlar buraya gelince hiçe iner. Çünkü vasaiti nakliyenin müthiş kalabalığından dolayı tatil günlerinde gezmeğe gidemezsiniz, diğer günlerde ise işiniz vardır. Kırk yılda bir fırsat düşecek de falan semti bir göreceksiniz.

Bir kaç gün için Ankaradan gelen bir iki arkadaş bana geçenlerde dediler ki:

— Yahu, şu Boğaziçi burnunuzun dibinde. İnsan bir vapura atlar sık sık geziverir. Ah ben burada olsam her gün bir gezinti yaparım.

Ona şu suali sordum:

— Sen on sene evveline kadar burada idin. Otuz sene oturdun. Bu müddet zarfında Adaya, Modaya, Boğaziçine kaç defa gittin?

Düşündü, düşündü:

— Hakkın var, dedi, pek az...

Gûya bahar geldi. Daha ben topu topu Adaya bir, Boğaza da yine bir defa gidebildim. Buranın tadını koca İstanbul içinde bir iki bin kişi çıkarır ki bunlar da yazın oralarda oturabilenlerdir. Üst tarafına kulak asmayın; çünkü işkence diyebileceğim şekilde istif halinde vapura binerek Boğazdan geçmek ve sonra taze balık lokantalarının oltalarına takılmak; İstanbulu görmek ve onun güzelliklerinden istifade etmek değil, keselerden lokanta ve gazinoları faydalandırmaktır.

Zaparta

— Talihsizliğe bak... Tam cinayetlerin bollaşıp işlerin açıldığı zaman bileytaşı için ortada zeytinyağı kalmadı!

No. 492, CİLT: 19, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 31 MAYIS 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

SURİYEDE KARGAŞALIK BAŞLADI:

Suriyeli — Ya Mösyö, Halep sende ise arşin bizde!.

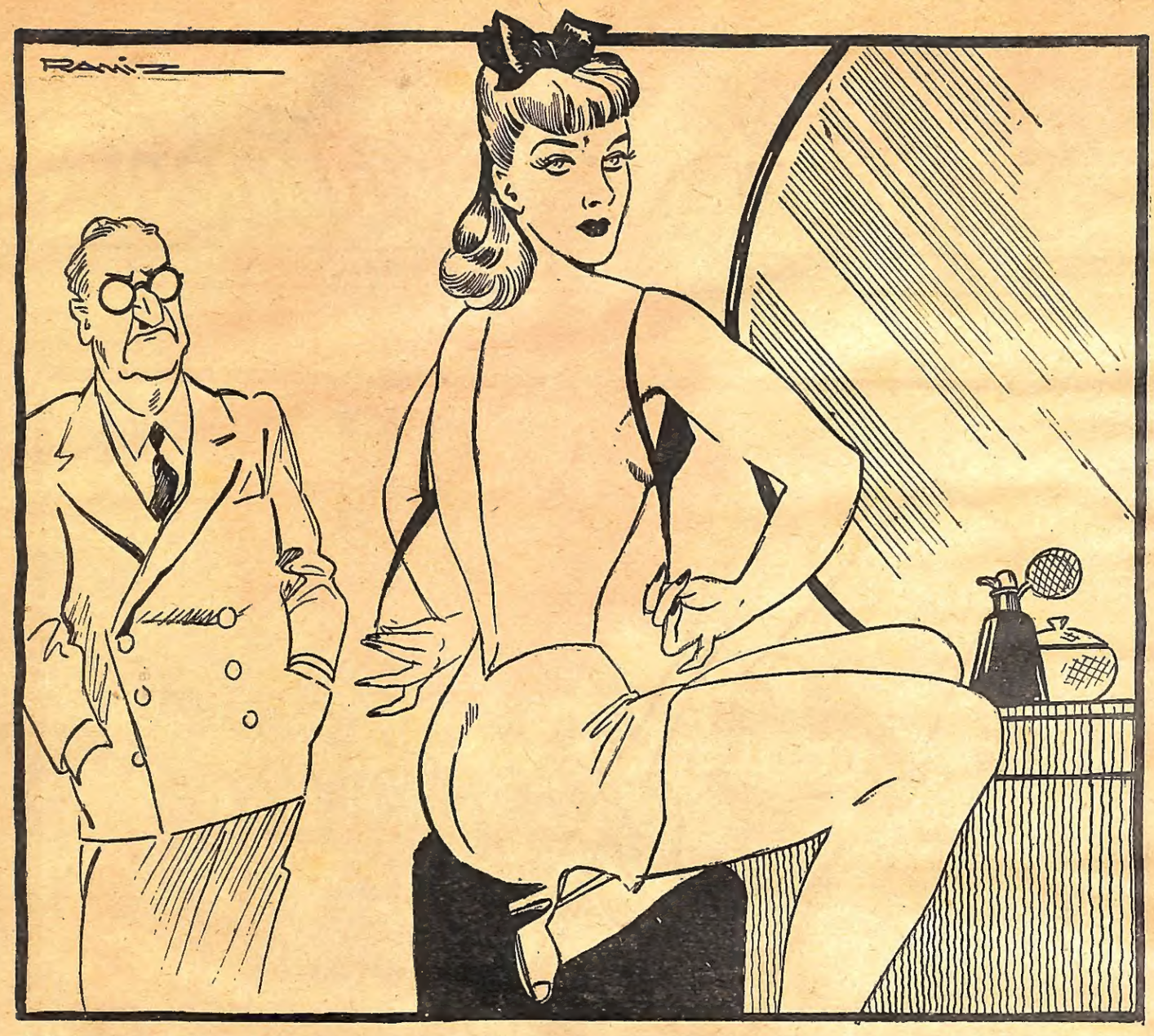

— Pek sıvanmışsın denize mi gidiyorsun?
— Hayır, çaya gidiyorum!

HAFTADAN HAFTAYA

YAPRAK DÖKÜMÜ

Nazilerin yaprak dökümleri devam ediyor. Gestapo şefi Himlerin suyu ve gübresi bol bir toprakta büyümüş olağanüstü bir şalgama benziyen başının da bu hafta içinde düştüğünü radyolardan öğreniyoruz. Himler nazilerin dünya sahnesinde oynadıkları beş senelik kanlı dramın rejisörü idi. Zenaati yalnız toplama kampı denen misli görülmemiş insan salhanelerinin baş kasabı olmaktan ibaret değildi. Beşinci kol altında dünyanın her köşesine girmeğe muvaffak olmuş gizli nazi kumpanyalarının kılık ve surat değiştirme oyunlarını idare eden de o idi. Bugün Holanda topraklarına açık şemsiyelerile sakallı ve cübbeli papazlar, entarili koca karılar kılığında paraşütçüler yağar; yarın kollarında çalgı kutularile bir orkestra heyeti Macaristan hududunu geçerdi. Bütün bu tiyatro levazımını, papazların sakal ve cübbelerini, koca karıların entari ve takma saçlarını, çalgıcıların kutularındaki - ötmeğe başladıkları zaman ses yerine makineli tüfek kurşunu çıkaran - acaip şekilli borularını hazırlayan rejisör ondan başkası değildi.

Yalnız şaşılacak nokta şudur ki bütün bu teşkilâtı idare eden adam - bir besili yılbaşı kazı gibi paçasından çengele asılan Mussolininin manzarası karşısında - kendi paçasını kurtarmak için daha iyi bir oyun düşünememiş ve gerçekten bir besili kaz gibi kendini İngiliz polisine yakalatmıştır..

Ben kendi hesabıma işi gücü kasaplık ve komedya rejisörlüğü olan bu adamın, İngilizlerle hiç olmazsa bir kaç aylık bir saklambaç oyunu oynamadan, kendini yakalatacağını ummuyordum. Evvelâ Müttefiklere bir siyasî oyun oynamağa kalktı; Amiral Dönitzten evvel Almanyayı Müttefiklere teslim etmeyi teklif etti; Hitlerin yirmi dört saat içinde yok olacağını vâdetti. Kendini öteki insanlar gibi bir insan sandığı için Hitlerin ölümü ve Almanyanın teslimi müjdesini alan Müttefiklerin sevineceklerini ve bu hizmete karşılık hayatını bağışlıyacaklarını umdu. Biraz sonra ayakları suya erince kendini ortadan kaybetti. Fakat bunda asla başarı gösteremedi. Doktor Göbelsle beraber çarşı aşçılarını Hitler sıfatına sokan Himlerin kendisini de bir başkasına benzetememiş olması şaşılacak şeydir. Anlatıldığına göre onun hüviyetini saklamak için yaptığı bütün makyaj uzattığı sakal ile gözlerinden birine bağladığı bir bezden ibaretmiş. Halbuki ondan neler beklenmezdi. Meselâ Almanyada pek çok olan estetik şirürji âlimlerinden birini getirterek, şemsiye kumaşı değiştirir gibi yüzünü bambaşka bir şekil ve renge sokabilirdi. İçinden bir kemik aldırmak suretile dik burnunu bir basık yassı buruna tahvil ettirse, keskin dişlerini törpületse, yüzünü kahverengi, yahut siyaha boyatsa, saçlarile sakalını uzatıp kıvırtsa, arkasına bir beyaz maşlah giyerek başına bir şemsiye açsa İngilizler onu Habeş Ras'larından biri sanırlar fakat Himler olmasını asla akıllarına getiremezlerdi. Hattâ buna bile hacet yoktu. Adam kesip biçmekte emsalsiz bir mahareti olan Alman operatörlerinden birine elmacık kemiklerini çıkartsa, yeni doğmuş tombul bir çocuğun kalçalarına benziyen yanaklarını bir parça çökertse ona Himler demeğe bin şahit isterdi. Hattâ makyajın bu kadarını da yapmayabilirdi. Gazetelerde çıkan resimlerindeki kelle kulağa, takkeci kalıbı gibi ensesine, iki parmak yağ bağlamış yanaklarına dikkatle bakın. Tepesindeki alabros saçla

Erkek — Artık sonbahara evleniriz...
Kız — Neden şimdi değil de sonbahara?
Erkek — Bırak da şu yazı eğlenceli geçirelim!

KONUŞMAYAN KÖPEK

Babası onu Fransaya kimya tahsiline göndermişti. Fakat O, nedense sanata merak sardı. vantrolok olup geldi. Ne çare ki bu sanat burada para etmedi. Ağızle konuşanların kolay kolay dertlerini anlatamadıkları bu zamanda karnından konuşanı kim dinlerdi?.

Aç kaldı. Bir kaç gün seril sefil sokaklarda dolaştı. Açlık canına tak demişti. O sırada gözüne bir sokak köpeği ilişti. Hemen köpeği yakaladı, bir dükkâna daldı:

— Benim insan gibi konuşan bir köpeğim var. Satmak istiyorum, alır mısınız?.

Mağaza sahibi güldü:

— Hiç köpek konuşur mu?... Sen onu başkasına yuttur!

Fakat adamın sözüne köpek cevap verdi:

— İyi terbiye ettikten sonra neden konuşmasın?

Mağaza sahibi, vatrilokun karnından çıkardığı bu sesi köpeğin sanmış, şaşalamıştı.

— Kaç para istiyorsun?

Diye sordu.

— Yirmi lira!

— Çok!. On liraya verirsen alayım!

— Pek âlâ alınız!.

Adam paraları saydı. Fakat bu sırada köpek:

— Benim gibi bir köpek hiç on liraya satılır mı?. Bundan sonra ben de hiç konuşmıyacağım!. dedi.

Dedi ama mağaza sahibi bu tehdide kulak asmadı. Pek iyi bir alış veriş yaptığına memnun bile oldu.

Vantrilok paraları alıp gitti. Mağaza sahibi köpeğin bir türlü konuşmamasına hâlâ şaşıyor.

RÖTUŞ

Ressam İbrahim Çallıya bir bayan müşteri geldi. Portresini yaptırmak istediğini söyledi.

— Yalnız çok güzel olsun!.. dedi.

Çallı, bayanın yüzüne alıcı gözle baktı. Bu iş epeyce zordu. Çünkü bayan hayli çirkindi. Fakat müşteri masraftan çekinmiyordu. Dişini sıktı, işe başladı. ve çok güzel bir kadın portresi yaptı. Tablo bittiği zaman bayan resme baktı, baktı:

— Güzelliğine güzel ama, bana hiç benzemiyor! dedi. Biraz rötuş yapsanız!.

Çallı isyan etti:

— Yooo... Tablomda değişiklik yapamam!. İsterseniz sizin yüzünüzde biraz rötuş yapayım!.

gözlerindeki gözlükleri defetse, kucağında vefat eden Hitlerin meşhur bıyığını kesip kuyruk sokumuna yapıştırsa ve çırıl çıplak soyunarak, dört ayak, bir domuz sürüsü içine katılıp yeni arkadaşlarile beraber hortlamağa başlasa Gestapo şefini kim tanırdı?

Karikatür

KÖTÜ ELDİVENLER

Hacı Ağa İstanbula geldi. En meşhur terzilere elbise, en ünlü gömlekcilere gömlek, kravat,, en namlı kunduracılara ayakkabı ısmarladı. Giyindi, kuşandı.

— Eldiven de alınız.. dediler.

— O ne olacak? Havalar sıcak!..

— Olsun.... Kibar insanlar yaz kış eldiven kullanırlar.

— Öyle ise en iyisinden bir çift verin!

— Merak etmeyin!

Hacı Ağa eldivenleri eline taktı, paraları verdi, gitti.. Ertesi gün ateş püskürerek geldi:

— Ben size en iyisinden verin dedim, siz bana en kötü eldivenleri vermişsiniz.

— Neden efendim?! En iyileridir bunlar!.

— Hâlâ en iyileri diyor!. Yediğim yemeklerin lezzetini bozuyor bunlar be!..

HEMEN!

Halil Lûtfi, Şair Yahya Kemali bir gün yemeğe davet etmişti. Yemeği, içmeği, güzel şiirler kadar çok seven üstat bu daveti memnunlukla kabul etti; gitti. Fakat Halil Lûtfinin sofrasında kendisini hayretler içinde bırakan bir "ihtisar,, buldu. Bir kaç lokmada yiyecekler, bir kaç yudumda içecekler bitti. Sofradan kalktılar.

Biraz daha oturduktan sonra Yahya Kemal ayağa kalktı:

— Müsaadenizle ben kaçayım!

Halil Lûtfi misafirini uğurlarken:

— Çok teşekkür ederim! dedi. Sizi tekrar yemeğe davet etmek isterim. Her halde kabul buyurursunuz?!.

Yahya Kemal, gözleri parlıyarak duraladı:

— Tabii kabul ederim. İsterseniz hemen şimdi!.

Kız — Altı senedir: (Şu harp bitsin de evleneceğiz) derdin. İşte bitti...
Erkek — Sevgilim, Amerikan Japon harbi daha bitmedi!

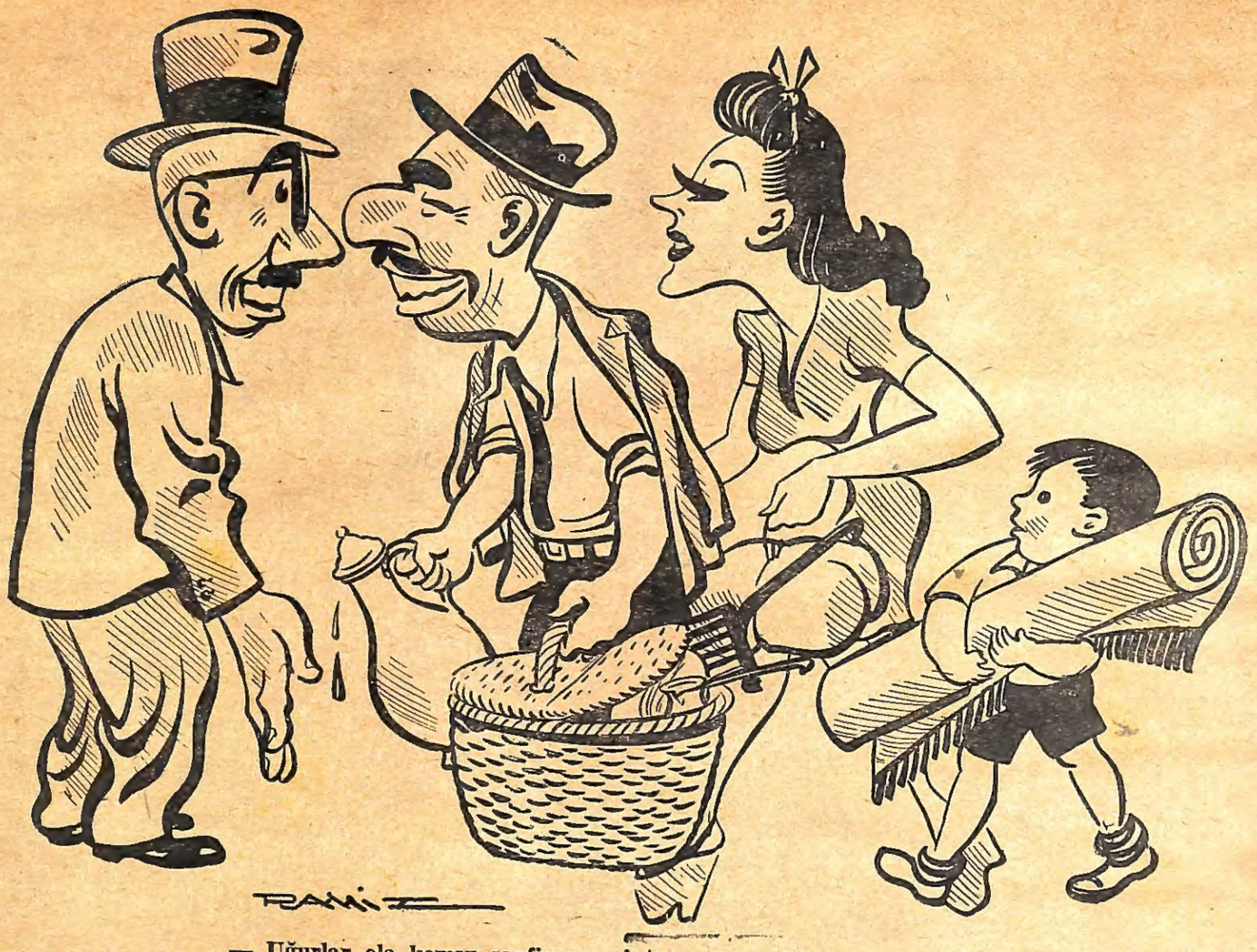

— Uğurlar ola komşu sayfiyeye mi taşınıyorsunuz?
— Hayır, çoluğu çocuğu Yıldız Parkına hava almağa götürüyorum!

Kimse DUYMASIN

GÖRİNGİN ZAYIFLIĞI

Esarette bulunan Göring hastalığını ileri sürerek doktor istedi. Doktorun yanına çıkardılar. Güzelce muayene ettiler.

— Hiç bir şeyiniz yok! dediler.

— Nasıl olur?. Yirmi kilo kaybettim!.

Yeniden muayene ettiler. Bir şey bulamadılar.

— Yirmi kilo kaybettiğinize emin misiniz?

— Tabii!. Kendimi bilmez miyim?.

Göringin hastalığı âdeta bir muamma olmuştu. Bu sırada salonda bulunan bir gazeteci doktorun imdadına yetişti:

— Boşuna aramayın canım!.. Mareşalin nişanlarını çıkardığını unutuyor musunuz?!.

KARISINI ÇAĞIRACAK

İmtihanla tiren makasçısı alınacaktı. Şişman, güler yüzlü bir adam imtihan salonuna girdi. Mümeyyizler sormağa başladılar:

— Başında bulunduğunuz makasta iki tren karşılaşıyor. Fakat aksi gibi makas bozulmuştur. Tirenler çarpışmak tehlikesinde. Ne yaparsınız?.

— Düdük çalarım.
— Düdük yok!.
— Kırmızı bayrak sallarım.
— Bayrak yok!.
— Kırmızı fener sallarım.
— Fener yok!.
— Karımı çağırırım.
— Ne yapmak için?.
— İki tirenin çarpıştığını hiç görmemiştir. Görsün diye!.

HASTALIK!

Meşhur bir tüccardı. Fakat nedense kafasına biraz heyheyler gelmiş, kaçıracak gibi olmuştu... Doktor Fahrettin Kerime gitti. Muayene oldu.

— Aman doktor, dedi, acaba iyi olacak mıyım?

— Tabii hiç merak etmeyin!

— Eğer bana sıhhatımı iadet ederseniz Yeşilaya elli bin lira bağışlayacağım.

— Teşekkür ederim. İyi olacaksınız..

Hakikaten bir zaman tedaviden sonra adam tamamile iyileşti. Doktor, hastasının vadini yerine getirmesi için epeyce bekledi. Fakat onda bir hareket göremeyince evine kadar gibip verdiği sözü hatırlatmak zorunda kaldı:

— İyileşirseniz Kurumumuza elli bin lira vereceğinizi vadetmiştiniz!.

Tüccar hayretle doktorun yüzüne baktı:

— Ya!... dedi. Gördünüz mü ne kadar hasta imişim?!. Demek hezeyan etmişim!.

ÇAMDEVİREN

TEZAT

Eskiden sevgililer yüze gülmezdi nazsız,
Âşıklar arzusuna kavuşmazdı niyazsız;

Şimdi altın bilezik, elmas yüzük görünce
Melekler kabul eder duaları namazsız!

Âşıkta, maşukada ne naz kaldı, ne niyaz;
Açılıyor gönüller akçeyle itirazsız.

Nüktenin, zarafetin itibarı kalmadı;
Gençlerin şiiri bile bir çek kadar mecazsız!

Hem yoktur aramızda istikraz etmiyen ferd,
Hem yaşarız cemiyet halinde istikrazsız!

Hem deriz, muhtekirler imtiyaz sahibidir;
Hem deriz ki bizde halk sınıfsız, imtiyazsız!

Hem şikâyet ederiz gıda yoksulluğundan,
Hem de geçmez cihanda bir günümüz piyazsız!

İçki ateş, saz ateş; ne yapsak Çamdeviren?
Gönül de eğlenmiyor işte içkisiz, sazsız!

Çamdeviren

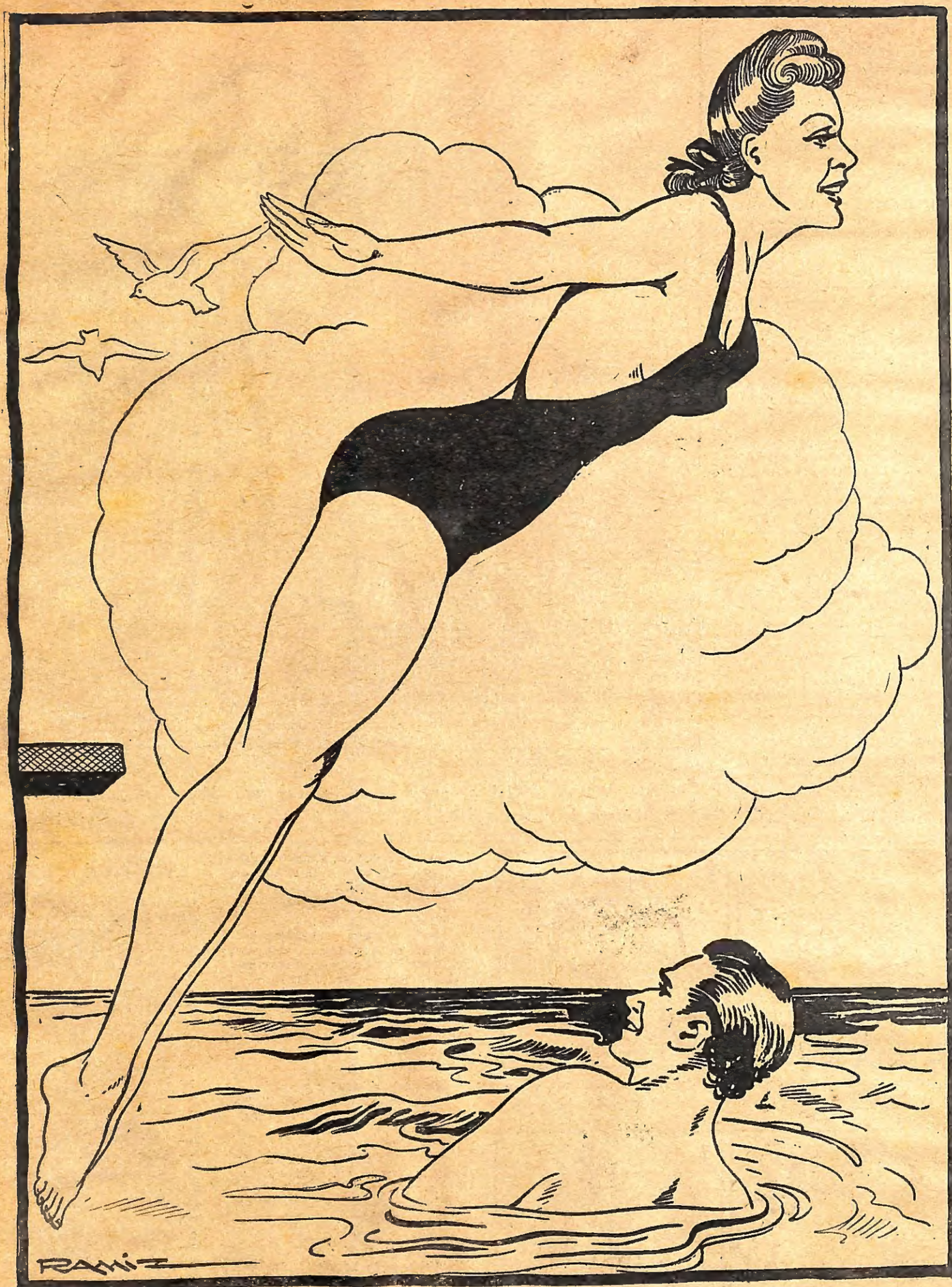

— Derin mi?
— Aşkım gibi...
— Şuna yarı belime kadar desen olmaz mı?!.

Akıl Hocası

Balıkesirde Ş. E. :
"Memuriyetim için uzun müddet taahhüt etmiş bulunuyorum. Fakat istikbalim karanlık... Ne yapayım?,,

CEVAP :
Daha fazla kazanacağınıza güveniyorsanız, memuriyetten çekilir; elde edeceğiniz kazançla taahhüt ettiğiniz tazminatı ödersiniz!

★

Karabükte A. S. :
"1. Sevişen çiftler arasında güzellik ve çirkinlik mevzuu bahsolabilir mi?
2. Niçin gençler umumiyet itibarile sarışınları severler? Daha cazibeli mi oldukları için?...,,

CEVAP :
1. Seviştikten sonra çiftler arasında güzellik ve çirkinlik mevzuu bahsolmaz amma dışarıdan seyredenlere de dedikodu lâzım olduğunu da unutmamalıyız!
2. Sarışınlar, cazibeli olmaktan ziyade göz kamaştırıcıdırlar: Parlak renklerile delikanlıların başlarını döndürerek yere sererler... gözlerinizi ışığa alıştırırsanız gönlünüzü cazibeden kolaylıkla kurtarırsınız!

★

Üsküdarda İ. M. Ç. :
"Bir senedenberi seviştiğimiz bayanla, bir hiç yüzünden, aramız açıldı... Şimdi, ailesinin ısrarı ile başkasına nişanlanıyor... Yeniden sevişmemiz için ne lâzım?,,

CEVAP :
Nişanlısına ısınmadan evvel ne yapacaksanız yapınız... Geciktiniz mi, nafile.

★

Rizede N. Ö. :
"Sevdiğim genci darıltım... Vazifemden çekilirsem bana inanır, beni tekrar sever mi?,,

CEVAP :
Sevgisini temin etmedikten sonra vazifeden ayrılmaya kalkmayın... Yoksa, her ikisinden de mahrum kalırsınız!

★

Gaziantepte A. Ç. :
"Ben bir kızı seviyorum, kız da beni seviyor; fakat evlenme teklifime bir türlü muvafakat cevabı vermiyor... Neden?,,

CEVAP :
Kızın sizden daha fazla sevdiği anlaşılıyor: Başınızı nare yakmamak için önceden tedbir alıyor!

★

Balıkesirde M. K. :
"Ben çok zenginim, sevdiğim kız çok fakir... alayım mı, almayayım mı?,,

CEVAP :
Sevdiğiniz fakirliği nisbetinde akıllı ise hemen evleniniz... Arası çok geçmeden sizin zenginliğiniz ona intikal eder, onun fakirliği de size!

★

Kiliste H. C. K. :
"Kilise bir buçuk aydanberi çekirge akını var... Ne yapalım?,,

CEVAP :
Sulh imzalanıncaya kadar bir şey yapamazsınız... Cenup memleketlerde gıda buhranı var. Zavallı çekirgeler akın etmeyip de ne yapsın?

Akıl Hocası

— Bay Avukat, yatmak bir şey değil de herkese rezil oldum, ona yanıyorum...
— Aldırma, kara borsacı değilsin ya... Alelâde bir hırsız olduğunu düşün de teselli bul!

İşi erbabı cahın cem'i servettir hemen şimdi

Dirayet âciz aldatmak, zarafettir yalan şimdi

Yazıktır ah kim oldu yamanlardan yaman şimdi

Bize nakli tevarihin gelir güya yalan şimdi.

AVUCUNUN İÇİNDE!

Mazhar Osman tımarhanede koğuşları dolaşıyordu. Delilerden biri sımsıkı yumruk yaptığını elini göstererek doktora sordu:

— Bil bakalım, elimin içinde ne var?.
— Taş..
— Hayır!
— Kâğıt!
— Hayır!
— Kalem!.
— Hayır!
— Yüzük!
— Hayır!
— Ya ne var?
— Büyük bir şey!
— Yumurta..
— Daha büyük!

Delinin saçma aradığını gören doktor, onu memnun etmek için münasip cevap aradı:

— Tavuk!
— Hayır, daha büyük!
— Hindi!
— Daha büyük!
— Koyun!
— Daha büyük!.
— At!

Deli parmaklarını hafifçe aralayıp Mazhar Osmana göstermeden avucunun içine baktı. Sonra gülümseyerek tekrar sordu:

— Ne renk?

Hikâye

Hep Kabahat Kâmilde...

Üç gündür yolda idi. İstanbulda bir çok birikmiş işlerini halletmeğe gelmişti. Otele geldiği zaman gece yarısını geçmişti. Odasına çıktı. Hava sıcak mı sıcak!.. Ceketini çıkardı. Esnedi, gerindi. Nerdeyse soyunmadan uzanacaktı; o kadar uykusu vardı.

Bir daha esnedi:

— Sabahleyin altı buçukta kalkmak lâzım!. dedi. Yedi buçukta Sirkecide bulunacağım.

Onda Aksarayda, on buçukta Beşiktaşta, öğleden sonra Kadıköyünde, ikindiyin tekrar Sirkecide, ondan sonra da Tophanede işi vardı. Bu kadar işi bir güne nasıl sığdıracaktı?.

Uyku gözlerinden akıyordu. Saatine baktı:

— Bir buçuk!

Demek ki beş saatlik uyku zamanı vardı. Çabucak yatağa girdi. Yastık alçak geldi. Fakat bu saatte kimi çağırabilirdi? İki kat edip başının altına koydu. Yerleşti, gözlerini kapadı.

Tam dalarken kapıda bir tıkırtı oldu. Başını kaldırdı, dinledi. Birisi kapıyı açmağa çalışıyordu.

— Kim var orada?

— Aç yahu, aç şu kapıyı!.

Kalktı, elektriği yaktı, anahtarı çevirdi, kapıyı açtı. Odadan koridora boşanan bol ışık altında gözleri kamaşan kıranta bir adamla karşılaştı. Sarhoştu. Ayakta duracak hali yoktu. İçeri girerken:

— Teşekkür ederim! dedi. Size zahmet oldu. Anahtarı gündüzden almıştım. Nereye koyduğumu bilemiyorum!. Şu Kâmil yok mu?

— Fakat zannederim yanlış odaya geldiniz!. Burası tek yataklık!

— Yok canım?!. Desene sizi boş yere uyandırdım?!. Şu Kâmil yok mu, şu Kâmil?!. Allah cızırtısını versin... Akşam tutturdu, ille bir, iki kadeh çakalım diye!. Oğlum, etme, eyleme!.. Bu havada hiç rakı içilir mi?

— Fakat bayım, müsaade buyurunuz, benim uykum var. Yatacağım!.

— Kerem edin!.. Bendeniz de uyuyacağım!.. Ha.. ne diyordum? Kâmil!.. Çok efendi çocuktur ama hiç lâf dinlemez. Sözde beni ağırlayacak... Hiç bu havada rakı içilir mi?.. Rakı olmazsa bira olsun dedi. Eh, buzlu buzlu fena olmaz, dedik, gittik...

— Bayım Allah rahatlık versin!.

— Teşekkür ederim ama ayakta konuşuyorduk. Oturayım mı?

Sarhoş bunu der demez iskemleye çökmüştü. Telâşla derdini anlatmağa çalıştı:

— Hayır, efendim! benim konuşacak halim yok. Uyuyacağım!.

— Ya... Vah vah... Demek sizi rahatsız ediyorum. Hep kabahat Kâmilde... Koskoca fıçıyı iki kişi içer mi?.. Hık!... İçtik işte!.

— İçtinizse âfiyet olsun!... Haydi güle güle... Kendi odanıza gidiniz.

— Ben de odama gitmek istiyorum ama yanlış gelmişim işte!..

— Kuzum bayım... Yorgunum. Uykum var... Sabahleyin erkenden kalkmak mecburiyetindeyim. Beni rahat bırakın!.

Kapının yanındaki iskemleye çökmüş olan sarhoşu, kucaklayıp kapı dışarı itti. Anahtarı çevirdi. İçinden bir küfür savurdu. Elektriği söndürüp yatağa girdi.

Yastık açılmıştı. Tekrar katladı. Yattı... Hava da amma sıcaktı ha!.. Bir tekme vurup yorganı attı. Gözlerine sanki birer adam asılıyordu. Sabahleyin saat altı buçukta nasıl uyanacaktı?. Uyanması lâzımdı... Yoksa yedi buçukta Sirkeciye yetişemezdi.

Bir aralık:

— Keşke Sirkeci otellerinden birinde kalsaydım! dedi. O zaman yarım saat daha fazla uyumak kabil olurdu.

İçi geçiyordu. Nefesleri genişledi. Kuyuya düşüyormuş gibi derin bir sessizliğe yuvarlandığını sanıyordu. Sanki başının altından yastık, vücudunun altından yatak ve karyola çekilmişti, sessiz sedasız, bir uçuruma düşüyordu... Oh!.. Ne rahat bir uyku!.

Kapıda bir tıkırtı duydu. Gözlerini açmadan dinledi. Yanlış değil... Biri kapıyı açmağa çalışıyordu. Başını kaldırıp bir daha dinledi. Tamam.

— Kim o?.

— ...

Tıkırtı devam ediyordu.

— Kim o?..

— Aç, aç Allahaşkına!..

Sesi tanıdı. Acaba adam odada bir şeyini mi unutmuştu? Çaresiz kalktı. Elektriği yaktı. baktı ortada bir şeyler yok. Anahtarı çevirdi, kapıyı açtı. Açmasile beraber adamın içeri dalması da bir oldu. . Geldi, karyolanın üstüne oturdu:

— Hay Allah razı olsun senden be birader!.. Anahtarı kaybetmişim, iki saattir açamıyorum.

— Bayım bu oda benim!.. Yanlış geliyorsunuz!..

— Yanlış mı?.. Allah Allah!.. Gündüzün gelmiş, görmüştüm de... Ah şu Kâmil yok mu şu Kâmil!..

— Allah allah!.. Bayım kalkın yatağımın üstünden de çıkın dışarı. Uyuyacağım!.

— Be birader dur!.. Sen de ama canı tez adammışsın!. Şu boyun bağımı gevşeteyim bari!.. Huuuh!. Ne de boğucu sıcak!.. Hık!.. Bu havada hiç rakı içilir mi?. Allah cızırtısını versin şu Kâmilin!. İlle bir iki kadeh çakalım diye tutturdu... Oğlum etme, eyleme!.. Dinlemez!..

— Biliyorum, biliyorum!.. Rakı olmazsa bira olsun dedi. Siz de buzlu buzlu fena olmaz dediniz. Gittiniz. Koskoca fıçıyı iki kişi içtiniz!.

— A... Siz ne biliyorsunuz bunları?.

— Canım yarım saat evvel de yanlışlıkla buraya gelmiştiniz!.. İnin aşağıya da hizmetçilere odanızı bulmalarını söyleyin... Beni de uykumdan etmeyin rica ederim!..

— Ya... Vah vah!.. Müteessir oldum doğrusu!.. Ben kimsenin rahatını kaçırmak istemem!.. Ama şu Kâmil yok mu, şu Kâmil!.. Hık!.. Bana koca fıçıyı bitirtti. Sonra Bomontiden çıktık.

— Aman şu odadan da çıkın da rahat edeyim!.

— Çıktık ama Kâmil tutturdu. Ne o?. Bira ona salata gibi gelmiş... Biraz neşelenmek için bir iki kadeh de rakı içmeliymiş... Oldu olacak! dedim...

— Kuzum bayım, siz dışarı çıkacak mısınız, yoksa polise haber vereyim mi?..

— Rica ederim!.. Ben haysiyetini bilen bir adamım!. Ne var? Ne olmuş da polis çağırıyorsunuz?

— Burası sizin odanız değil!. çıkın dışarı!

— Sizin odanızsa çıkarım!. Ben de zorla sizin yatağınızda yatacak değilim ya!.. Lâf... Haydi Allah rahatlık versin!.. Hık!. Zaten bu oda çok sıcak!..

Sarhoş gitti. Kapıyı, elektriği kapatıp yatağına döndü. Saate baktı. Sarhoşa da, arkadaşına da, bu otele geldiği için kendisine de okudu, yattı. Artık uyumak değil, âdeta bayılacaktı. Gözlerini açacak hali yoktu. Denizin dibine inen bir çakıl parçası gibi uykuya dalıverdi.

Bütün duygulardan, seslerden uzaklaştı, uyudu.

Evet ama, acaba kaç dakika?. Kapının tekrar kurcalanmasile yeniden seslere gömüldü; duyguları tazelendi. Bu sefer kendini zorlayıp uyumağa çalıştı. Fakat uyunacak gibi değildi ki!.. Herif kapıyı yıkacak gibi kurcalıyordu.

Bir zaman daha sabretti. Kalkmadan olmıyacaktı. Bu sefer ya aşağıdan adam çağırıp sarhoşu defetmek, yahut bir güzel pataklamak kararile yerinden fırladı. Kapıyı açtı. Açmasile adamın kucağına yığılıvermesi de bir oldu. Sarhoş kapıya iyice yüklendiği için apansız açılınca kendini tutamamış, onun üstüne düşmüştü.

— Bayım, bu gece beni rahat bırakmıyacak mısınız?. Bakınız, ortalık aydınlanmağa başladı. Neredeyse giyinmem lâzım gelecek.

Sarhoş şaşkın şaşkın onun yüzüne bakıyordu:

— Bana ne giyineceksiniz be birader?. İster giyinin, ister soyunun!. Ben de yatıp uyumayım mı?.

— Evet ama kaç defadır size söylüyorum. Bu oda sizin odanız değil!.. Tek yataklı, benim odam!.

— Ya!.. Demin de böyle bir yanlışlık olmuştu. Nezaketsiz adamın birine çattım. Beni kapı dışarı etti. Ne ise kusura bakmayın!. Hep kabahat Kâmilde!.. Allah rahatlık versin!.

— Güle güle!. Ama bir daha gelmeyin!..

Sarhoş yalpa vuraraktan koridorda uzaklaştı. O da tekrar yatağına döndü. Hakikaten ortalık ağarıyordu. Üfkesinden ağlayacak haldeydi. Saat dört olmuştu. Ne belâya çatmıştı bu gece?!.

* * *

Yalan olmasın ya yarım saat, ya kırk, elli dakika sonra şiddetli bir gürültü ile gözlerini açtı. Erkenden kalkmak mecburiyetinde olduğu için zaten tetik üstünde uyuyordu. Birisi kapıyı açmağa çalışıyordu. Kalktı, açtı: Ayni sarhoş!.

Artık kendini tutamadı:

Yine mi sen be adam?!.

Diye haykırdı. Sarhoş kuzu kuzu baktı. O da şaşkın bir halde derdini döktü:

— Be birader, bu otelin bütün odalarında siz mi varsınız?.

Çalapala

Ada çamlarında tırtılların bitmiyeceğini gören tırtıl mücadele heyeti mücadelenin bittiğini ilân ederek Büyükadada bir zafer şenliği yapmış bu başarının üstüne soğuk sular icilmiştir!

Beyoğlu Halkevinde bir şiir okuma müsabakası açılmış, halka neşeli saatler yaşatan sanatkârlara Filorinalı Nazım vakfından madalyalar dağıtılmıştır.

Boğazda sayfiyeye gidenlerden havagazı olmayanların, yiyeceklerini tencerelere koyup otobüse bindiklerini ve Boğaza kadar kendileri gibi yemeklerinin de pişti ğini gören Tramvay idaresi biletlerine bir miktar pişkinlik zammı yapmağı düşünmektedir!

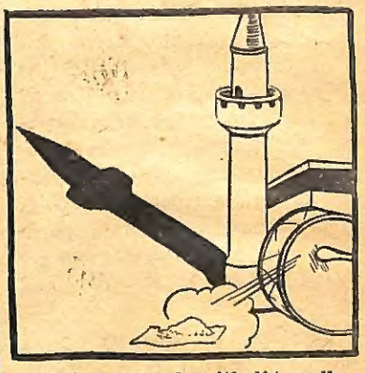

Satışa çıkarılan ithalât malları içinde kumaş, pijamalık, gömleklik gibi lüzumsuz şeyler yerine davul tozu, minare gölgesi gibi mühim ihtiyaç maddeleri bulunmasından memnun kalan kara borsacılar cemiyeti İthalât birliğine açık teşekkür göndermiştir.

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 17 —

Cidden yaman bir zekâya sahip olan bu karı, uzaktan, ticarethanenin muamelâtını takip ediyor, lâkin belli etmiyordu.

Alış verişe aklı eriyor denemezdi. Bilâkis anlamiyordu. Anlamadığı için de, kocasının ve onun ortağının her muamelesinden şüpheleniyordu. Hele Çopur Osebin her getirdiği ve güya fevkalâde başardığı her işte mutlaka bir hile, bir dalavere, kocasının aleyhinde çevrilmiş bir dolap seziyordu.

Şaziment hanım bu kuruntusunda haksız değildi. Yukarıda da söylediğimiz gibi Çopur, şirkete ait kârdan kendisine düşen hisseyi nalıncı keseri ile ayırmakta maharet ve ısrar gösteriyordu. Onun mantığına göre, bu türlü hareket etmekte haklı idi. Yazıhanede bütün işi o görüyordu. Malı, müşteriyi o buluyor, hangi metaın piyasada kıtlaşacağını, fiyatının artıp artmıyacağını, ne zaman satılırsa azamî fayda temin edeceğini, hepsini hepsini düşünen, kestiren ve isabetli görüşlerile bu müesseseyi yüzde doksan kazandıran o idi. İdris efendi, bu şekilde bir bostan korkuluğu gibi salt adı ile, sermayesile, kalıp ve kıyafetile, çalışmadan, yorulmadan, aydan aya para çekmesini biliyordu.

Bu sebeple, Çopur, meşru hissesinden ziyade aldıklarını kendisinin ayak terine ve alın terine saymakta idi.

Ancak, Şaziment hanım, vaziyetin böyle olduğuna pek de kani olmamakla beraber şayet gerçekten böyle ise Çopurun mantığına asla kanacak gibi değildi.

Bir yandan kocasına da kızıyordu. Bir zamanlar üstünlüğüne inanıp, erkekliğine hayran kalıp, karşısında el bağladığı bu adamı şimdi küçük, zayıf, iradesiz, kabiliyetsiz görmeğe başlamıştı. İstiyordu ki, Ermeni ortağının iş hususunda gösterdiği yüksek iktidarı, anlayışı, kurnazlığı ve becerikliliği o göstersin; parayı kazanan o olsun ve her işin getirdiği kâr da münhasıran ona kalsın.

Her akşam, evde bir açmaz yapıp bu bahsi tazeliyor, biçare İdris Efendinin başının etini yiyor, onu canlandırmağa, istediği mertebeye çıkarmağa çabalıyordu.

Ekseriya önlerinde cereyan eden bu sahneler çocukların üzerinde fena tesirler yapmaktan hâli kalmıyordu. Kız da, oğlan da, babalarını saymaz, ona değer vermez olmuşlardı.

Zaten Battal çığırından çıkmıştı. Devam ettiği mektepteki bozuk talebe muhiti kötü huylarını ve galiz lehçesini ona da aşılamıştı. Anasile ve babasile konuşurken:

— Ulan be! siz lâf etmiyordu.

Anasının adını "Mezbure,, babasınınkini "Çift öküzü,, koymuştu. Şahsî menfaatini her şeyden üstün tutan, paraya tapan ve bir türlü doymayan bu çocuk, evde, kasanın anahtarlarını annesinin elinde bildiğinden yine hiç olmazsa ona karşı, nefsini zorlayıp mülâyim ve hattâ saygılı davranıyordu. Fakat babasına karşı katiyen öyle değildi. Bazan, kız kardeşi olsun, arkadaşlarından biri olsun, babasını telmihan bir şey diyecek olsalar, Battal:

— Boş ver çift öküzüne, aldırma, açıktan geç! deyip yine kendi tabirince "lâfa yekûn,, tutuyordu.

Kız öyle değildi. Frenk mektebinin belki ilkel ve mantıksız fakat sıkı inzibatı ona terbiyeye benzer bir cilâ vermişti. Kız ihtimal ki içinden pazarlıklı idi. Fakat göstermiyordu. Bilhassa halkın yanında, kendisini beğendiren ve sevdiren kibar tavırları vardı. Vakıa o da, karısının bu derece ağır muamelelerine ağız açmadan tahammül eden babasını küçük görüyor, onda sayılmağa lâyık bir erkek sıfatı bulamıyordu. Ancak "öküz, moruk,, gibi sıfatların da ağzından çıktığı işitilmiyordu.

Zavallı İdris efendi, bu acı vaziyetten pek de şikâyetçi değildi. Her istediğini yiyip içebildikten, apartımandan yazıhaneye ayakları yere değmeden gidip gelebildikten, sıcak bir evde, rahat bir döşekte dilediği gibi uyuyabildikten sonra hayatından pek memnun görünüyordu.

Evin idaresile beraber, çocukların bütün ümur ve hususatını kendi üzerine alan karısına da bu yüzden pek müteşekkir, âdeta minnettardı.

Her akşamki dırdıra gelince, kendi kendine:

— Adam sen de! diyordu. Dırdırsız hangi ev var? Karısı olan dırdırdan kurtulamaz. Bizimki de söyler, söyler, günün birinde susar elbette. Varsın, şimdilik dırlansın. Benim kulak astığım var mı, sanki?. Eline para geçti, rahata kondu, ne oldum delisi oldu. Bu da nasıl olsa geçer. Değil mi ya?.

Lâkin git gide, Şaziment hanımın, önceleri kocasını hızlandırmak için yaptığı bu daimî hücumlar, onun kendi üzerinde bir nevi telkin tesiri icra ederek, İdris efendiden soğumasına, uzaklaşıp büsbütün kopmasına sebep oldu.

Ve nihayet bir an geldi ki, kocasının yüzünü görmeğe tahammül edemiyerek, ondan kaçmak için vesileler icat etmeğe başladı.

Önce sıcağı bahane ederek yatağını, sonra kocasının sabah namazına kalktığı vakit kendisini tatlı uykusundan uyandırdığı bahanesile odasını ayırdı. Eski mahalledeler iken, en büyük zevklerinden biri sabah kahvesini kendi elile pişirip kocasına götürmek olan bu kadın, şimdi uyanık olduğu halde, mahsus kımıldamıyor, meydanda görünmek için İdris efendinin apartımandan çıkıp gitmesini bekliyordu.

Pazarları, ekseriya kızını alıp hısım, akraba ve ahbapları ziyarete gidiyordu. Bu da İdris efendinin işine geldiği ve bu sayede dırıltıdan kurtulduğu cihetle onun tarafından hiç bir itirazı mucip olmuyordu.

İdris efendi o günler, gecelik entarisini sırtından çıkarmıyor, yalın ayak ve don paça balkonda veya kanapesinin üzerinde oturup saatlerce dalga geçiyordu.

* * *

Ailenin hüviyeti belli olup, İdris efendi de tüccar sıfatını iktisap edince, muhit de kendilerine ısınmağa başlamıştı. Önce en yakın komşular, sonra daha uzaktakiler, merdivenlerde, kapıda, sokakta, Şaziment hanımı, bazan da İdris efendiyi selâmlamak suretile aşinalık tesis ediyorlardı. Bu aşinalıkları, ayak üstü kısa konuşmalar, ilgi göstermeler ve nihayet görüşmeler takip etti.

Büsbütün başka şartlar içinde terbiye görmüş insanlar apartımana gelip gittikçe, Şaziment hanımı hakir görmemekte hemen hemen ittifak etmişlerdi. Mahalle karısı olmasına mahalle karısı idi. Lâkin zeki idi.. kabiliyetli idi.. iki sözü bir araya getirip söyliyebiliyordu. Dikkatli idi de. Kılığını, kıyafetini, başkalarınınkine baka baka az çok düzeltmişti. Giydiğini yakıştırıyor ve daha da yakışıklı giyinmek için, zevk sahibi diye belleddiği kimselerin reyini almaktan sıkılmıyordu. Hasılı, Şaziment hanım, görüştüğü insanların sempatisini çarçabuk kazanmıştı. Bunu kendi de hissediyor ve bu his ile, kocasını her an biraz daha hakir görüyor, biraz daha kendine yakıştırmaz oluyordu.

Apartımana taşındıkları ilk günlerde, yıldızları bir türlü barışmayacağı sanılan bankacının hanımı ile can ciğer olmuşlardı. Kapı bitişik komşu oldukları için hemen her saat buluşuyorlar, sokağa birlikte çıkıyor, alış verişe beraber gidiyorlardı.

Bankacının hanımı Aynur hanım gerçekten çok güzeldi. Sırma saçların hâlelediği bebek gibi bir yüzü, pek biçimli bir endamı vardı. Züppeliğe kaçmadan gayet şık giyinmesini biliyordu. Yüksek bir zevk sahibi idi. Ayni zamanda geniş bir bilgiye de sahipti. Evini nadide stil eşya ile süslemiş, insanı kendisine çekip bağlayan bir hava yaratmıştı.

Kocasını deli gibi seviyordu. Zaten sevişmiş de evlenmişlerdi. Henüz nişanlı bulundukları zamana ait fotoğraflerden meydana getirilmiş koca bir albümü Şaziment hanıma seyrettirirken, "Cemal,, inin bin bir meziyetini öve öve bitirememişti. Cemal de yakışıklı erkeğin en mükemmel bir örneği idi doğrusu. İri omuzlar, karayağız çehre, her tarafından sıhhat ve kuvvet fışkıran gürbüz bir vücut. Bununla beraber dünyanın en halûk fakat ayni zamanda en becerikli adamı. Bankaların birinde orta derecede bir memur iken, sırf meziyetleri sayesinde ve bir kaç yılın içinde sivrilmiş, mevki sahibi olmuştu.

Şaziment hanım albümü seyrederken bir haset ateşinin gönlünü için için yaktığını hissediyordu. Kendisi ne kadar talihsizdi! İstanbulun en kenar bir mahallesinde doğmayıp da, Aynur gibi, şu, vaktile bilmeden beğenmeyip kötülemiş olduğu muhitin bir kızı olmuş olsaydi, o da belki bir "Cemal,, e düşüp bugün mesut olacaktı.

—Arkası var —

TÜRK MEŞHURLARI ANSİKLOPEDİSİ

Yazan : İBRAHİM ALÂETTİN GÖVSA

Üstat İ. Alâettin'in on senedenberi emek sarfttiği bu çok mühim eser her ay başında 36 sayfalık fasiküller halinde intişar edecek ve bütün eser 12 fasikülde, yani 1 senede tamamlanacaktır.

Türk Meşhurları'nda Türk tarihine karışmış binlerce simayı en yeni ve en hakiki tercümeihal ve resimlerile bulacaksınız.

Kâğıt buhranı dolayısile mahdut miktarda tabedilen bu eserin fasiküllerini noksansız toplamak için isminizi şimdiden bulunduğunuz şehirdeki **YEDİGÜN** bayine kaydettiriniz yahut abone olunuz. nuz şehirdeki **YEDİGÜN** bayiine

12 fasikülün abonesi 6 liradır. Abonelerin fasikülleri postada bozulmamaları için mukavva arasında ve hususi zarflar içinde gönderilmelecektir.

Abone bedeli posta vasıtasile İstanbulda Ankara caddesinde Yedigün Müessesesi Ansiklopedi Servisi idaresine gönderilmelidir.

TÜRK MEŞHURLARI'nın ikinci fasikülü yarın piyasaya çıkacaktır. Fiyatı (50) kuruştur.

10.000 kadını Hayrette bırakan GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren*, ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hattâ terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, güzel büyümesini istersen FASFOTİN NECATİ Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimintilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı : SALİH NECATİ

NECATİ isimine dikkat.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: stanbul KARİKATÜR
Telefon : 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın Geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

EV İlâçları

Yazan : Dr. NURİ ERGENE

Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (Ev İlâçları) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton cildli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

EŞKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

— Kocacığım, senin sayende muvazenemi bulacağım.
— Karıcığım, ben de senin sayende muvazenemi kaybedece galiba!.

T.T. POSTASI

KARS: Türkân Bahadır.

S — Tombul Teyzenin koca-man vücudunu küçücük ayakları nasıl taşıyor?

2. T.T. yi herkes seviyor. Kendisinde şeytan tüyü mü var?

3. Zavallı çirozcuk neden o halile T.T. ile evlenmiş?

C — Sizin küçük bir baş içinde büyük fikirleri taşıdığınız gibi..

2. Şeytan tüyü değil, melek tüyü var!

3. Cesaretin kimde olduğu belli olmaz ki!

TİRE : A. Keşşaf İgot.

S — Tire kazasında yeni bir futbol sahası yapılmıştır. Üzerine kırk santim kum dökülmüştür. Kumu bastırmak için silindir bulamadık. Emrinizde bulunan Tombul Teyzenin müstacel olarak u-çankale ile Tireye sevkine müsaadelerinizi rica ederiz!.

C — T.T. şehrimizde yapılmakta olan Dolmabahçe stadında meşguldür. Yerine kocasının eski silindirini telgrafla gönderiyoruz. Onunla işinizi görünüz!

GEYİKLİ: Abdullah Ayverdi.

S — Nişan yüzüğü ve sepetini filânca mağazadan, kızınız muvafakat ettiği takdirde diğer hediyeleri de filânca mağazadan alıp bildiriniz. Parayı hangi bankaya yatıralım? Fotoğrafımı göndereceğim..

C — Bu kadar zahmete ne lüzum... Geyikliden hediye bir geyik bize kâfi... İdaremize her bankadan yol vardır. Mamafi fotoğrafınızı bankaya yatırın, paraları namımıza postaya verin daha iyi